

[Steen Folke]

komme igennem i en udvandet form. Jeg vil gerne have ministerens kommentarer til dette. Jeg mener, det er vigtigt, at Danmark medvirker til, at denne plan bliver taget af bordet, så den overhovedet ikke kommer igennem, hverken halvt eller helt eller delvis.

Når vi ikke er ganske beroliget af det, der står på dette væsentlige punkt i redegørelsen, så hænger det selvfølgelig også sammen med den danske medvirken til at overtræde de spilleregler, der har været gældende hidtil. Med hensyn til varetøret kan man sige, at dér sagde Danmark fra, og det var for så vidt udmærket. Men med hensyn til anvendelsen af artikel 113 fuldstændig i strid med det, der er bestemmelsens juridiske grundlag, ja, dér endte det altså med, at Danmark efter at have protesteret osv. alligevel i praksis var med til at træffe beslutning om sanktioner i medfør af artikel 113. Det er sket ikke én, men to og i virkeligheden vel tre gange nu inden for de foregående måneder, at Danmark har været med til ganske eklatant at overtræde det juridiske grundlag for det politiske samarbejde ved at basere det på Romtraktatens artikel 113.

Det såkaldte europæiske politiske samarbejde, EPS, skal jeg ikke sige mange ord om, for det har vi jo drøftet temmelig indgående ved flere tidligere lejligheder. Bl.a. ved en forespørgselsdebat, som vi tog initiativ til for nogle måneder siden, men også ved debatten om sanktioner osv. har vi været temmelig meget inde på det, så jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til den mere indholdsmæssige side af sagen. Kun vil jeg hæfte mig ved en enkelt ting. Dér, hvor ministeren, som jo i øvrigt priser dette samarbejde i høje toner, relaterer det til det arbejde, der i øvrigt foregår i FN, er der denne gang ikke engang den sædvanlige reverens over for det nordiske samarbejde. Man plejer – det har vi set i en stribe tidligere redegørelser – at understrege, at dette EF-samarbejde i FN er så og så udmærket, men i øvrigt er der jo også det nordiske samarbejde, som Danmark lægger stor vægt på. Det plejer man lige at få med. Jeg tror, det har været med i alle de redegørelser, jeg kan huske og har været med til at debattere. Noget andet er så, hvad realiteterne er, men man har i det mindste omtalt det pænt. Nu er vi nået dertil, hvor man ikke engang mener man behøver at nævne det. Nu kan man nøjes med at sige: det, det

handler om, er EF-samarbejdet i FN. Derved tilnærmer man sig nok realiteterne, man er nok mere ærlig, men det er alligevel en ret sigende udvikling.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil gerne sige tak for de mange indlæg, der har været. Jeg vil tillade mig at opfatte indlæggene som en generel tilslutning til regeringens oplæg. Der kan være forskellige områder, hvor man ikke kan være enig i det, regeringen kommer frem med, men det, der er det afgørende for regeringen, er atter en gang at kunne konstatere, at når det drejer sig om den væsentlige del af Danmarks udenrigspolitik, der hedder medlemskabet af EF – nu i forbindelse med formandskabet – er der denne brede tilslutning.

Flere ordførere – hr. Ole Bernt Henriksen, hr. Christophersen, hr. Tang Sørensen og også hr. Erhard Jakobsen – var inde på det, som spiller en meget væsentlig rolle for regeringen, nemlig bekæmpelse af arbejdsløsheden. Jeg fornemmede i forskellige af indlæggene lidt af en parallel til debatten, vi for øjeblikket har herhjemme. Hvor meget kan man sætte ind over for den store ledighed, med hvilke midler skal man sætte ind? Det, som jeg godt ved denne lejlighed vil strege under, er, at regeringen ikke overtager formandskabet med en opfattelse af, at nu går vi ind, og nu kommer vi lige pludselig med de helt store og vise forslag. Det, vi lægger op til fra regeringens side, er ganske simpelt at videreføre det praktiske indhold af den principbeslutning, som blev taget på det sidste møde i Det europæiske Råd.

Vi har fra dansk side, dvs. statsministeren har ved flere møder i Det europæiske Råd, forsøgt at vinde forståelse for, at man skulle have en samordnet og koordineret indsats imod den store ledighed, og på det sidste møde kom, om jeg så må sige, gennembruddet, forstået på den måde, at der altså var tilslutning til den tekst, som senere blev offentliggjort. Jeg vil føje til, at tilslutningen var med vekslende styrke fra forskellige lande, men tilslutning var der i princippet. Det, som vi er i færd med og vil accelerere, når vi overtager formandskabet, er at udmønte denne principbeslutning i rent praktiske forslag. Det bliver ikke et enkelt forslag, men det bliver et meget stort register, man her skal